

Ομιλία του Ηγούμενου της Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ στους κληρικούς της Ι.Μ. Δημητριάδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Η Δ΄ Γενική Ιερατική Σύναξη της [Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Αλμυρού](#) πραγματοποιήθηκε σήμερα, Τρίτη 20 Ιανουαρίου 2026, στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρεία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου. Ομιλητής ήταν ο Ηγούμενος της [Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Τιμίου Προδρόμου του Έσσεξ](#), Αρχιμανδρίτης Πέτρος, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Θεία Λειτουργία: θυσία κατά πάντα και διά πάντα».

Ο ομιλητής τόνισε ότι «η Θεία Λειτουργία είναι πρωτίστως ατελεύτητη και μεγαλειώδης δημιουργία. Είναι ανάμνηση αιωνίου και παγκοσμίου γεγονότος... Η Θεία Λειτουργία είναι πρωτίστως ατελεύτητη και μεγαλειώδης δημιουργία. Είναι ανάμνηση αιωνίου και παγκοσμίου γεγονότος... Στη Λειτουργία ο Χριστός είναι ο Λειτουργός, ο θύτης και το θύμα που επείγεται να σφαγιασθεί και να δοθεί «εις

βρώσιν τοις πιστοίς» και οι πιστοί παρίστανται ενώπιόν Του «μετά αιδούς και ευλαβείας». Κατά τον Όσιο Σωφρόνιο τον Αθωνίτη, «Η Λειτουργία είναι ανεκτίμητο δώρο προς την ανθρωπότητα. Με αυτήν γνωρίζουμε το απ' αιώνος απόκρυφο Μυστήριο της σταυρώσεως της Θείας αγάπης· μέσα σε αυτήν ζούμε αληθινά τον τύπο της Αναστάσεως· δι' αυτής ανεβαίνουμε στο όρος της θεωρίας της δόξης της Μεταμορφώσεως· αυτή σβήνει τη δίψα του πνεύματός μας με άλλο ύδωρ, «αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον» (Ίωάν. δ' 14)».

Ο π. Πέτρος επεσήμανε τα προπαρασκευαστικά μέσα, που απαιτούνται, για να προετοιμαστούμε για τη Λειτουργία και να βρούμε επαφή με τον Άγιο των Αγίων: «πρέπει να περάσει η ψυχή μας μια τρικυμία, έναν συσσεισμό μετανοίας... Αυτή είναι η πάλη μας μέσα στη Λειτουργία, να πείσουμε τον Θεό ότι είμαστε δικοί Του και να βρούμε επαφή μαζί Του, εκείνη την επαφή που θα μας ζωοποιήσει, θα μας δώσει ζωή... είναι, επίσης, το Όνομα του Χριστού. Αυτό το Όνομα γίνεται το ένδυμα με το οποίο μπορούμε να παρασταθούμε στους γάμους του Νυμφίου με το οποίο βρίσκουμε επαφή με τη χάρη της Λειτουργίας... Με το ένδυμα αυτό, παραστεκόμαστε αξίως στη Θεία Λειτουργία για να κάνουμε τη φρικτή ανταλλαγή της μικρής και περιορισμένης ζωής μας με την άπειρη ζωή του Θεού...». Κατά τον Όσιο Σωφρόνιο, η Λειτουργία «δεν είναι για τους κεκορεσμένους με τον εαυτό τους, τις επιτυχίες τους, τα χαρίσματά τους, ούτε για τους «απηληγκότες», δηλαδή αυτούς που έχουν αποτινάξει τον πόνο από τη ζωή τους, αλλά για όσους έχουν τετρωμένη καρδιά και διψασμένο πνεύμα... Σε κάθε Θεία Λειτουργία Προσερχόμαστε με μεγάλη προσδοκία να ανταλλάξουμε τη φθαρτή και πρόσκαιρη ζωή μας με Ζωή αμάραντη και αιώνια... Σκοπός της Λειτουργίας είναι να μας μεταδώσει αιωνιότητα, δηλαδή τον Χριστό, να μας Τον γνωρίσει και να μας

ενώσει άρρηκτα μαζί Του, μυσταγωγώντας μας στη ζωή Του που είναι άναρχη και ατελεύτητη...».

Ο Ηγούμενος του Έσσεξ παρατήρησε, στην συνέχεια, ότι «η Θεία Λειτουργία είναι η «τράπεζα», όπου λαμβάνει χώρα μια παράδοση εμπορία, και οι ιερείς του Θεού είναι οι «τραπεζίτες». Οι πιστοί καταθέτουν το μηδαμινό τους τάλαντο, τη μετάνοια, τον πόνο, την ευγνωμοσύνη τους, και σε αντάλλαγμα δέχονται ανείκαστο και άφθαρτο πλουτισμό μετέχοντας στα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος των αγιασμένων και εκλεκτών μελών του Σώματος του Χριστού. Παραθέτουν με ελπίδα «εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν αυτών» στα χέρια του Θεού και ο Κύριος ανταποκρίνεται παρέχοντας αιωνιότητα και τη χάρη της σωτηρίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Θεία Λειτουργία γίνεται ο τόπος της πιο άνισης και συνάμα της πιο φιλόανθρωπης ανταλλαγής. Ο άνθρωπος προσέρχεται στο μυστήριο... Προσφέρει στον Θεό ευτελή προϊόντα, άρτο και οίνο, τα οποία όμως είναι εμποτισμένα με την προσευχή, τις θλίψεις, την απόγνωση, την

ευγνωμοσύνη, την ελπίδα του, το περιεχόμενο της καρδιάς του, εν γένει όλη τη ζωή του, την περιορισμένη, την πρόσκαιρη, την ανούσια, τη φθαρτή, την αλύτρωτη. Προσφέρει τα ελεεινά του δάκρυα και τα ταπεινά νοήματα της μετανοίας του... Προσφέρει ευχαριστία, δοξολογία, αίνο και δέηση. Καταθέτει την προσδοκία του... Ο Θεός Δέχεται την πενιχρή ανθρώπινη προσφορά· δέχεται τη ζωή που ο άνθρωπος κατέθεσε στον άρτο και στον οίνο και κάνει και Αυτός το ίδιο. Πληροί τα Δώρα με τη σωτήρια χάρη Του, με το Πνεύμα το Άγιο. Για τον μικρό αγώνα του ανθρώπου του αντιδωρίζει άμετρη χάρη, άφθαρτη παράκληση, τα δόματα του αγαθού Πνεύματός Του... Την ιερή εκείνη στιγμή λαμβάνει χώρα η ασύλληπτη και απερίγραπτη ανταλλαγή της ανθρώπινης ζωής με τη θεία. Σε αυτήν την ανταλλαγή συνίσταται το μέγα μυστήριο της Θείας Λειτουργίας...».

Ο ομιλητής τόνισε ότι «στη Θεία Λειτουργία αντιπροσφέρουμε στον Θεό τα πάντα προς αγιασμό, λέγοντας, «τα Σα εκ των Σων Σοι προσφέρομεν». Στον άρτο, τον οίνο και το ύδωρ που παραθέτουμε στο Μυστήριο, εναποθέτουμε μυστικά όλη τη ζωή μας· την πίστη μας ακόμη και την περίοδο που Αυτός αποσύρει τη χάρη Του από εμάς, την εν κρυπτώ προσευχή της μετανοίας μας, τον πόνο μας που καθ' εκάστην αποδεικνύουμε εαυτούς «ψεύστες» και ανάξιους να Του αποδώσουμε «όσα εστίν αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα αγνά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα...». Εναποθέτουμε την ευχαριστία μας στον μόνο αγαθό και φιλόανθρωπο Θεό για τις φανερές και αφανείς ευεργεσίες Του προς εμάς και προς όλον τον κόσμο. Εναποθέτουμε την αισχύνη του προσώπου μας, την ταπείνωση και την πιστότητά μας στον λόγο Του. Εναποθέτουμε την πεποίθησή μας στη δύναμη και στις επαγγελίες Του, και προπαντός τη ζέση της αγάπης μας και τον πόθο που κατακαίει τα σωθικά μας, αν και ανάξιοι, να γίνουμε δικοί Του για πάντα. Προσφέρουμε τον φτωχό εαυτό μας, και σε αντάλλαγμα Εκείνος μας χαρίζει την αγάπη Του, τη Ζωή Του, τον Εαυτό Του.... Αυτό τον υποστατικό χαρακτήρα της Λειτουργικής προσευχής καλλούνται να το βιώσουν όλοι οι πιστοί, ιδιαιτέρως δε οι

ιερείς που προσφέρουν την αναίμακτη θυσία εκ μέρους του λαού...».

Ολοκληρώνοντας την εισήγησή του, ο π. Πέτρος παρατήρησε ότι «η Θεία Λειτουργία καθιστά όσους προσέρχονται σε αυτή «μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης», μετόχους της μόνης αληθινής παγκοσμιότητας, της παγκοσμιότητας του Χριστού. Κατά τη διάρκειά της ο πιστός κοινωνεί κατεξοχήν με τον Κύριο, αλλά και με τους Αγίους, τους Αγγέλους και τους εκλεκτούς δούλους Του, τους κατεσπαρμένους σε όλο το πρόσωπο της γης.... Και έτσι εκπληρώνει ο άνθρωπος τον αληθινό προορισμό του επικαλούμενος τον Θεό ως Πατέρα του».

Ακολούθησε ενδιαφέρων διάλογος και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιο.

